

Kiadó hivatal
ifj. CSÁTHY KÁROLY
 gazd. akad. könyvkereskedése
 DEBRECZENBEN,
 hová az előfizetési pénzeket és
 hirdetésekkel kérjük küldeni.

Minden a „Tiszavi-
 dék“-et érdeklő kéairatokat, a
 szerkesztőségi irodába Debre-
 czen, Főter 7-ik sz. alá kérünk
 beküldeni.

TISZA VIDÉK.

Vegyes tartalmu hetilap.
Megjelen rendszeren Vasárnap.

Nagyobb terjedelmű, mint szintén több ízben megjelenő hirdetések, alku-
 szerint a legjutányosabban közöltetnek.

Nyiltér alatt minden három ha-
 sásos garmondsor 15 kr. és
 30 kr. bélyegdíj.

Előfizetési díj:
 Postán küldve . . . . . 6.—
 Félévre . . . . . 3.—
 Évnyegyedre 1.50

**Hirdetési díjak előre fi-
 zendők:** minden 5 hasásos
 péld sor egyszeri igitatásnál 5,
 többszörinél 4 kr. — Bélyeg-
 díj 30 kr.

Előfizethetni **Nyiregyházán** a postahivatalnál. **Debreczenben** ifj. Csáthy Károly gazdasági akadémiai könyvkereskedésében.
Pesten Grill Károly m. k. udvari könyvárusnál és **Petrik Gézánál**, hoogleyszersmind hirdetések is felvétetnek. Egyébiránt a postahivatalok
 útján, legcélszerűbb öt krajczáros utalvány által.

Előfizetési felhívás

TISZA VIDÉK

folyó évi második negyedére.

Lapunk e folyó negyedévben is tovább folytatja pályáját; az erős akarat, a kitartás, azon eredményt idézte elő, hogy a lapunk iránti pártfogás folyvást növekszik.

Ezután sem téveszti el szem elől ezen lap azon célját, melyet maga elé kitűzött. Hiven és pontosan akar megfelelni a vidéki közlönyök nehez feladatának; esetről esetre figyelemmel fog kísérni minden mozzanatot, minden nemes eszmét, ezután is pontosan a kellő időben megjelenik, s a helyzet és időköz mért cikkei szabatossága által igyekezik egy részt a tudományt népszerűsíteni, a nemes eszméknek barátokat szerezni; más részt mindent elfog követni, és semmi áldozatot nem kimél, hogy a „Tiszavidék“ leghivebben képviselje a vidék érdekeit.

Mert tulajdonképen egy vidéki közlönynek ez lehet a legfőbb kötelessége, hivatása.

Jelen évnegyedben adni fogunk több, a vidéke-
 érdekeit célzó közleményeket, adni fogunk minden héten egy vezércikket, mely e mult hét eseményeit rövid kivonatban elősorolja.

Lesz ezenkívül újdonsági rovatunk, mely a vidéken történt minden mozzanatot tudomásra juttat.

Minden héten irodalmi rovat czim alatt adjuk az ujjlag megjelent könyvek jegyzékét, s egyszerismind a méltó munkákra fel hívjuk t. olvasóink figyelmét.

A lapszerkesztését ideiglenesen ifj. Csáthy Károly debreczeni akadémiai könyvárus és kiadó vette át, ez a lap eddigi állásán azonban semmit sem változtat, mivel az új szerkesztőnek több új munkatársakat sikerült megnyerni, a kik teljes biztosítékot nyujtnak, a Tiszavidék tartalomdus kiállításáért, más részt teljes reményt fejezhetünk ki az iránt, hogy a „Tiszavidék“ szerkesztése rövid idő mulva egy Nyiregyházán lakó oly férfi kezeire bízatik, ki a helyi viszonyok figyelembe vételével, szakképzettsége és avatottsága által, már eddig is szép reményekre jogosító lapunkat a küzdelmes pályán még nagyobb eredménnyel tovább vezeti. — Egész tisztelettel kérjük tehát mind azokat, kik lapunkra előfizetni akarnak, előfizetéseiket mentül előbb megtenni, a feltételek lapunk homlokzatán elég világosan állanak. Figyelmeztetjük egyuttal a t. előfizetőket, hogy a postai 5 kros utalványok útján az előfizetés igen egyszerűen megy, ezen indokból új előfizetési levek szétküldését feleslegesnek találtuk.

Előfizetési díj:

Postán küldve . . . . . 6 frt. —
 Félévre . . . . . 3 frt. —
 Évnyegyedre . . . . . 1 frt. 50

A tiszántuli ref. egyházkerület újonnan választott főpapijának felavatási ünnepélye.

Örömmünnepe volt ápril 23-kán Debreczennek, örömmünnepe az egész tiszántuli ref. egyházkerületnek. Révész Bálint, egyházkerületünk új püspöke ápril 23-kán délelőtt avatattott fel a ref. nagytemplomban új hivatalába. A lélekemelő szertartás 11 óra után vette kezdetét. A nagytemplom minden zugában megtelt, a hívők nagy serege, az előljáróságok, a cath. papság mind siettek szemtanui lenni azon ünnepélynek, mely egyházkerületünk főpásztorát volt hivatalában megerősítendő. A püspök, főgondnok, esperestek s a segédgondnokok, a főiskolai gyűlésteremből indultak egyttesen a templomba, s az ur asztala körül foglaltak helyet. A szertartást a főiskolai ifjuság sikerült karéneke kezdte meg, majd felzendült az orgona hangjai mellett a „Jövel szentlélek ur Isten“ alkalmi ének, s csakugyan „bétölté a hívők sziveit,“ mert nagyobb áhitattal, nagyobb buzgósággal aligha hallottuk e szép énekünket elzengve. Azután a főpásztor lejtött, s az asztal melletti bársony zsámolyra lépett, honnan a buzgóság legmelegebb hangján rebegé el szívet és lelket mélyen megindító remek alkalmi imádságát. Ezután a főgondnok Dégenfeld Imre gróf, az egyházkerület által a püspök választásra bocsátott szavazatok eredményét hirdeté ki, s ünnepélyesen tudtul adá, hogy püspökül Révész Bálint nagyszavazattöbbséggel választottt el; mire a közönség az ünnepelt férfit lelkesen megéljenző Következett ünnepélyes felavatás. Révész Bálint püspök letérdepelt a veres bársony zsámolyra, három legidősebb esperes Nagy István (váradí), Kis Áron (porcalsmai), Hajnal Ábel (békési) lelkészek a felavatandó fejére tevék kezeiket. Nagy István pedig az ünnepélyes percz szentségéből áthatott imádságot mondott el, áldást escedezve az érdemekben gazdag püspökre. Ennek végeztével a felavatott férfiú letévé az esküt melyben a prot. egyház törvényes szabadsága és függetlenségének megőrzése különösen hangsúlyoztatott. Az eskü letétele után a derék főgondnok Dégenfeld gróf üdvözlé lelkes szavakban az ünnepelt püspököt s átadta kezei közé egyszerismind az egyházkerület pecsétjét, mint hivatali jelvényt, a szív mélyéből áradott szavait áldás kívánatokkal zárta be. Majd a püspök lépett fel ismét az állványra, elmondván székkfoglaló beszédét, programját. Megragadó eszméktől csillogó, remek beszéd volt ez, mely a főpásztor ékesen szóló ajkairól zengve, kétszeres becses nyert; az a szilárd jellem, az a határozott akarat s az a fenkölt szellem, mely Révész Bálintnak tulajdona, a legragyogóbb vonásokban tünt ki ebből; az egészen a szabadelvűség eszméje vonul át, s biztos reményt nyujtott arra nézve, hogy Révészben valódi apostolt nyert az egyházkerület.

A remek beszéd vázlatába ezuttal nem is bocsátkozunk, miután reményünk van azt egész terjedelmében bemutatni olvasóinknak. E főpásztori szózat után Nagy István esperest tartott szinte igen átgondolt, jeles beszédet; kiemelé a püspök nagyszerű hivatását, felemlité az útjában álló akadályokat, elmondá, hogy fáradsalmiért ne várjon az ünnepelt anyagi jutalmat, ne külső fényt, nincs módunkban, hogy fényes világi birtokkal halmozzuk el, avagy ékes rendszalagokkal díszítsük fel, mi csak bizodalmat és közszeretetet adunk jutalmul. A gyönyörű beszéd élénk vizsgálóra talált a közönségben is, s szinte az egész hallgatóság egytt látszott mondani Nagy Istvánnal az áldást, a tisztelvé szeretett főpásztorra. Végül Révész Bálint püspök megáldá a gyülekezetet, az egész ünnepélyt a főiskolai énekkar és a közönség éneke zárta be, s mindenki mély ihletődéssel távozott el a szenthelyről. A Rákóczy harang hirdeté a közönségnek, hogy az ünnepély véget ért.

Tisztelgések az új püspöknél. Ápril 23-kán délután a felavatott református püspöknek többen siettek elválasztása feletti örömeiket s üdvözlőket kifejezni; tisztelgett nála a városi tisztai kar, az egyh. előljáróság a tanárkar és több egyelet képviselője, kiket a főpásztor a legnagyobb szívelyességgel fogadott. Este pedig a főiskolai felsőbb tanuló ifjuság tisztelte meg az ünnepelt férfit fáklýásmennettel, mely alkalommal az énekkar alkalmi éneke elzengése után az ifjuság nevében Somogyi Pál séniór tartott beszédet, melyre Révész Bálint meghatottan, lelkesen válaszolt, biztosítván az ifjuságot atyai állandó jó indulatáról s a tanügyben való szabadelvűségről; beszédét többszöri zajos eljenzések szakíták félbe. Végül az énekkar zengé el bucsudalát, s ezzel az ifjuság és a hozzájuk csatlakozott nagy néptömeg lelkes eljenzések közt szétoszlott. D.—n.

Részletek Nyáry Pál végperceiből.

Nyáry Pálon már jó hosszúideje bizonyos lehangultság volt észrevehető; látszott rajta, hogy valami igen búsítja. Az utóbbi napokban azonban felünnen élénk volt. Részt vett a 25-ös bizottság tárgyalásaiban, s igen érdeklődött a megye ügyei körül.

Még ápril 21-kén reggel a megyeházán volt, mintha utolsó pillantást akart volna vetni működésének színegyére. Itt megnézte minden zugot, mintha vizsgálatot tartott volna. Ezután haza ment, a Gyertyánfőházba a váczúton, a hol lakott. 40 órakor kiment a házból s Erzsébet-ter felé vette útját.

Lendvay M. csakugyan ez időtájt találkozott vele a harminczad utzában s Nyárynak is ismerőse levén üdvözlé őt, mire Nyáry, ki sötét gondolatokba látszott elmerülve lenni, összereszt s az üdvözlést nem is fogadva, tovább ment. Lendvay M. hosszan nézett utána.

A Dunaparton van egy bizarr építész négy emeletes ház, a legmagasabb házak egyike Pesten. Ebbé fordult be Nyáry Pál s egy ur lakásafelől tudakozódott, ki ott az első emeleten lakik. Nyáry azonban, megmutattatván magának a fölépcsőt felment az első helyett a negyedik emeletre. Botját is itt találták később. Nehány percz mulva az udvar kövezetén irtóztató zuhanás hallatszik, s Nyáry véreben ott feküdt élettelenül az udvaron.

A vérfagyasztó esetet következőleg beszéli el az egyetlen szemtanu a házmeister leánya.

Fülment a fölépcsőn, megállott a korlát előtt, eldobá pálcáját, megtörülte homlokát s elgondolkozott egy ideig Arra lassan áttette egyik lábát a negyedik emeleti folyosó korlátján, megfogódzott a vasába, maga után húzta másik lábát is s úgy függött kezénél fogva egy ideig a borzasztó magasságban.

Akkor egyszerre elereszté a vasat. . . . .

A leány elájult. . . . .

A haláleset híre nagy megdöbbenést okozott mindenütt. A képviselőház, hová Csiky Sándor hozta először a gyászírt, kelfüggeszté tanácskozását, s Kovács háznagy kiküldetett, hogy közelebb tudomást szerezzen ez esetről.

A város kapitányságnál az eset bejelentetvén, rögtön egy hivatalnok ment ki a helyszínére, hol constatálták, hogy a szerencsétlen csakugyan Nyáry Pál.

A holttestet a Rókuskórház egyik bonczterembe vitték.

A roppant zuhanás következtében egyik lába egészen eltört, keresztcsontja szinte eltört s csipőjéből egy darab hus levált. Feje arcczal a föld felé jobb karjára hanyatlott. Jobb halantéka megsérült s füléből vér ömölt, de az arczon nem volt valami nagy változás észrevehető, kivéve, hogy szája balfelén, a zuzódás következtében földagadt.

Rögtön szörnyet kellett halmia.

Rendes ruhája volt rajta: fekete magyar nadrág, mellény és bő kabát, viola-csikos ing, és fekete nyakkendő.

Az életunság Nyáryn már jó hosszú ideje észrevehető volt, írja a „Napló.“ Nemrég meghalt báró Nyáry reményteljes huszártiszt fia. Egy társaságban igen szánakoztak e derék fiatal ember elhunytja fölött, mire Nyáry Pál így szólt: „Én nem sajnálom, hanem irigylem. — Boldog, a ki meghalt, mert az nem érez semmit!“ — Barátai igeu elkomolyodtak e fölkiáltásán s azzal vigasztalódtak, hogy Nyáry csak azért beszél így, mert az nap épen rosz kedve volt.

De az a rosz kedv igen állandó kezdett lenni. Nem rég még sokat olvasá Stuart Millt s Constant Benjamins,

kiknek műveiből országgyűlési beszédeiben egyet-mást idézni szokott. Ujabbán azonban odabagytta az olvasást.

Jó ideje, hogy aludni sem tudott. Az látszott rajta, hogy valami kínzó-gyöttrő fájdalom bántja, Orvosa, dr. Rózsától opiumot kért, hogy aludhassék, de az orvos ezt nem teljesíthet.

Ugyancsak orvosától többször kérdezte, hogy melyik a legmagasabb ház Pesten, s midőn az több házat megnevezett, Nyáry még mindig arra tért vissza, hogy a legmagasabb ház a Stein Natháné a lánchídmellett. Az orvos természetesen nem sejté, mily jelentősége volt e nyilatkozatnak; ma — fájdalom! — tudjuk, hogy minő bajóslatu volt az!

Az öngyilkosság napja előtti éjjel Nyáry mit sem aludott. Lefeküdt, megint fölkel, fel s alá járt lakásán: a Gyertyánfy-házban. E háztulajdonosa régi jó barátja volt s e házban lakik Nyárynak egy kedves rokona: Szilassyné asszonyság is, kit majdnem naponként néglátogatott — Alkalmassint ezek iránti tekintet is hozzájárult, hogy nem lakásán lett öngyilkos.

Nyáry korábbi években 9—10 órákor szokott felkelni, egy idő óta — az álmatlanság miatt — már 6-kor kell fel. — Pénteken azonban csak 9 órájában szólítá elő gazdasszonyát, csak e női cseléd levén körülte. Azt kérdezte tőle: milyen idő van? A gazdasszony azt felelte, hogy hűvös, mire Nyáry felöltött huzott föl. Félóra múlva azonban hazatért, s megpirongatá a cselédet, hogy miért mondja, hogy hűvös az idő, mikor meleg. Nyáry ki volt pirulva s izdadt. Levette a felöltőt, körülnézett lakásán s eltávozott. Ekkor látta utóljára lakását.

Ismertései állítják, hogy egy hét óta sürűben lehetett rajta az izgatottság jeleit észlelni. Csütörtökön a „Reform“ szerint még Somssich Pálnál ebédelt s szívélyesen koccintott a háziúrral, kinek fiát, László Zsigmond urat mint vőlegényt föl is köszöntötte. Ebéd után a 27-es bizottság ülésébe ment, hol feltűnt, hogy ő, ki különben nem szerette a választékosságot öltönyeiben, nagy gondot látszott ezuttal külsejére fordítani. (Ez azonban alkalmasint csak azon körülménnyel függ össze, hogy vendégtől ment a munkára, jegyzi meg a „Reform“). A bizottsági tanácskozásokban tudvalevőleg Nyáry nem szokott a szóval fukarkodni, ekkor azonban csak egyszer szólalt fel, még pedig Paczolay ellen.

Hogy még nem volt egy nappal előbb is végrehajtott lépésre elszánva, azt több körülményből szinte bizonyossággal lehet következtetni. Világosan kitűnik ez mindnek felett a bizottság elnökéhez Perczel Bélához intézett azon kéréséből, hogy vasárnap ne tartson ülést, mert ő (Nyáry) falura akar menni. Az üléstől Horváth Dániéval régi barátjával s politikai ellenfelével ment haza, ismert derült, tréfálkozó hangulatával mondván többek közt neki: „No a jövő héten megmérkőzünk egymással; de én biztos vagyok győzelmemben.“ Értette ezalatt, hogy a jövő héten fogja a bizottság tárgyalni a kerületi törvényeségeket melyekre nézve Horváth D. Kecskemétet, Nyáry Pál Czeglédet pártolta egyik székhelyül.

A Pest megye első alispánjához, Beöthy Lajoshoz intézett levele így szól:

„Tisztelt első alispán ur:

„Borzadva fog ön e hírről értesülni, melynek indoklása következő sorokban foglalatik.

„Az ide mejlékelt lajstromból ki fog derülni az esemény oka. Ha ön 48,000 frtra menő adósságom összegét összehasonlítja azzal a kevés pénzzel, mely erszényemben találtak, meg fog ön győződni, hogy másképp nem cselekedhettem.

(Nyáry Pál zsebében 1 ftr 89 krnyi aprópénzt találtak).

„Nem az ezt kétségbe, hogy koldussá lettem, hanem az, hogy annyi becsületes embert, köztök legjobb barátaimat, megkarosítottam, oly embereket, kiknek irántam való bizalma a pietással volt határos.

„Azt ne higgye senki, hogy én szándékosan okoztam kárt valakinek. Mult évi december hó elején elhatározám, hogy minden vagyonomat eladom s kielégítvén hitelezői-

met, feloldozom barátaimat a kezesség kötelezettsége alól. Azonban a kinek folyónek kellett volna lenni, egy bizonyos körülmény folytán, mely talán később ki fog derülni, mely mindkettőnkét érzékenyen sújtott, képtelen lett a vélt végrehajtani.

„Nem azért hozom fel, hogy mentegessem magamat. Mások vagyont, mások nyugalmát koczkará tenni borzasztó egy bűn. Én elkövettem e bűnt s az nem lehet nekem megbocsátva se Isten, se ember előtt.

„A mit most elkövetendő vagyok, azt nem a büntetéstől való félelemből követem el. Oh mily örömmel lépnek meg vérpadra is, ha csak barátaimat megszabadíthatnám. De a végzet határozott fölöttem, annak így s nem másképp kellett bekövetkeznie. Nem állhatok többé ellent.

„Kérelmem önöz alispán ur, oda irányul, hogy mitután birtokom kezelése a legnagyobb rendellenységben van méltóztassék rögtön gondnokot kinevezni s minden ingó és ingatlan vagyonomat hitelezőim, illetőleg a kezesek minél nagyobb előnyére zár alá véteni.

A fentebbi levélhez egy lajstrom volt mellékelve, mely Nyáry vagyoni állásának kimutatását tartalmazza.

E kimutatás szerint Nyáry követelési állapota 59,070 ftr, adósága 47,129 ftr. Ez utóbbinál az első hazai takarékpénztár 22,407, — 400, ujra 1520 és 1740 ftrtal a budai takarékpénztár 2800 ftr követeléssel figurál. Ezen kívül még több más helybeli és idegen pénzüintézet s néhány magán ember van hitelezőikül felemlítve.

A gyászos eset alkalmából a képv. házban, a megyeházán, a baloldali clubb és a Deák kör helyiségein fekete gyászlobogó leng.

D—n.

Vasuti statistika.

Ha valamely nemzet műveltségében előhaladni kíván s a műveltséggel vagyonosodását is egyenlő lépésben kívánja tartani: azon kell lenni, hogy más nemzetekkel minél gyakrabban érintkezessék, s az idegen helyes eszméket meghonosítani törekedjék, ezt kívánja a szellemi fejlődés, de egyszersmind kívánja a nemzet vagyonosodása is; ha már a nemzetnek ezéjja elérésére másokkal érintkeznie, közlekednie kell, világos, hogy a cél elérésére a szükséges eszközöket is birnia kell.

Közlekedési eszközök előteremtésén fáradozik ma a magyar nép különösen; — kereskedelem és közlekedés képeztén a nemzet vagyonosodásának főágát, nemzünk is példátlan szorgalom és áldozattal, e két elhanyagolt teret mivel főleg.

Mig a gazdag külföld irigylendő közlekedési eszközöknek, utaknak örvend, addig — valljuk meg — nálunk e téren végtelen a hiány, mert mig Belgiumban 1868-ban már 1:3 mértföldre esett egy mértföld hosszu, vasut, addig nálunk még 1870. évben is csak 12:9 mértföldre jut 1 mértföld hosszu vasút; de ha Belgium e téren felülmúl bennünket, nem sokkal kedvezőbb az arány más országokkal sem, s ha vesszük hogy Anglia 1:9, Braunschweig 2:0, Baden 2:8, Württemberg 3:0, Bajorhon 4:1, Póroszthon 4:8, Franciaország 5:0 mértföld után dicsekedhetik egyegy mértföldnyi vasutal, azonnal szembeszökik elmaradásunk, melynek okai ugyan nem vagyunk, mert mostoha gyermekei voltunk a mult évtizedeknek; ugy hogy a birodalom másik felével sem álljuk meg a versenyt ahol 6:7 mértföldre jut 1 mértföld hosszu vasut.

Az 1846. július 15-iki nap fontos reánk nézve, mert ezen napon rohogott át először az ország térein az első gőzmozdony Pestől Váczig; utána szakadatlan sorban, de mégis elég lassan következtek az építések, ugy hogy mig 1846—1869-ig, tehát 23 éven át 360:78 mértföld adatott át a forgalomnak; feltűnt az arány kedvező volta, s reményt ad, hogy ha a nemzet sorsának ura marad, ha nem is fogja tulszárnyalni, de mégis e téren is eléri a külföldet; 1870. év végéig tehát 45:77 mértföld vasut van közhasználatban, de már ezen szám is csak órákig lesz helyes, mert rövid idő alatt még kedvezőbb lesz az arány az ujonnalak megnyitása által.

Homlokán lebeg lanyha lehellet,
Titkos illat hull szíve sebére
Virág illatként bűvösen terjed
Elalatt, mint a dajka meseje.

Titkon így mereng a hársfák árnyán,
Szomorun hull a ködös homály,
A fény csalárdul mint lepke játszván,
Előttünk s őh ismét tova száll.
Kinos kétség ül lomhán a szíven,
Mint mély iszapban néma szörnyeteg
Ti tudjátok kik egyszer már híven,
Tiszta érzésből hön szeretetek!
A küzdő ifut vágyai vonják,
Az oltár fénylik ragyogva körül,
Mig felzendülnek a szent szolozsmák,
Minden szív vidul, titkosan örül,
Az ifju látja az angyal arcát,
Remegve hozzá akar szállani,
Láthatlan kezek im visszatartják!
Leikére hullnak tépett álmái.
Aján megörtek az esdő szavak
Mellére lehull elalélt feje;
A kinok közt lesz néma hallgatag,
Ben a szív égő lángokkal tele.
Halvány menyasszony most imádkozik,
Ragyognak keblén drága gyöngyci;
Hű leszek hozzád egész sirodig,
Együtt fogunk mi ketten küzdeni.
Arczát ragyogja a kéz, boldogság,
S az idegennek nyújtja át kezét;
Az örök esküt együtt susogják...
A hang kihallik, zendül szertesztét.
A vérző ifju merőn hidegen,
Bánatot nem tud sohajtani,
Bár zengett egykor — tépett idegen,
Nem zendülhetnek régi dalai.
Mozdulatlan áll az oszlop alatt,
Szívében többé jaj nem születik,

Mióta sorsunk urai vagyunk, ilyen az arány: 1846-tól számítva 24 éven át vasutaink 78:9 % a rájuk következő évben pedig 21:1 % nyertünk.

Ha tekintjük az építés alatti és engedélyezett vasutakat, melyek megnyitá má a legközelebb jövőben várható, ugy ez évtized közepe tájaja körülbelül 8—900 mfd vasutal fogunk rendelkezni, és semmi kétség sincs, hogy de egyszersmind a szellemi műveltségben is a többi népekkel egyenlő lépést tarthatunk.

Hogy azonban némi fogalmunk legyen ezen óriási költségekről, melyekkel a vasutépítés jár, elég legyen fel- említeni, miszerint már az eddig elkészült vasutak is 326,179,614 frba kerültek a m. koronának, — mértföldenkint tehát 721,497 ftrtot fektettünk be, mihez azonban még a Hatvan-Miskolczi Zákány-Zagrabi pénzbeszerzési költségek nem számítvák; jelenleg pedig az építés alatti vasutakba, levonva azon csekély vonalakat, melyeket magán társulatok saját költségeiken építenek, 68,629,750 ftr van befektetve.

Nem esoda tehát, ha még sok kormánypárti férfi is elijed a nagy összegtől, melybe utaink kerülnek; de vizsgálód az azon tudat, hogy más államok is hasonló költségekkel állították elő, a jelenleg oly bőven gyümölcsöző vasutakat; s hogy nálunk a befektetett tőke nem fog elveszni, elég kezességet nyújt már az is hogy hazánk ugy is kiválólag kivitelű ország, s bőterményeit a külföld örmest látja piauzán, s a vasutak építésében a kellő parsimonia szem előtt van tartva; — egyedül csak az ugynevezett kamatbiztosításra fordítandó jóval nagyobb ellenőrzés, melynek leple alatt, a csekély ellenőrzés miatt könnyen háromolhatik hátrány az országra; s mint már egyébbkor is kifejeztük, ugy most ismételtük, hogy eljött az idő, melyben a kamatbiztosítás káros, 1.) mert felesleges, 2.) mert sok költséggel jár, így az utóbbi 3 év alatt is 3,500,000 ftrjt nyelte el a nemzetnek, s nem lehet eléggé ajánlani a tiszta kamatbiztosítás helyett bizonyos bruttó összeg biztosítását, mely kevesebb hátránnyal jár.

Különben az ellenőrzés nagyobb pontossága céljából, az ujonnan felállítandó kamatbiztosítás körüli számvetőség, ama reményre jogosít, hogy a haza érdekeit ez irányban is megmenekülne a csorbától; melyet az összes vasutak feletti főfelügyelőség, daczára a külföld által is elismert ritka tevékenységének, bár önhibáján kívül nem képes kivinni.

A legközelebb lefolyt üzlet évben a kamatbiztosítás után kifizetett összeg, mértföldenkint 35,881 frtra rugott; ami tekintve az üzlet ritka élénkségét, nem örvendetes jelenség.

Gy. K.

Helyi újdonságok.

— **Anyireggházi** m. k. posta hivatal következő értesítést tesz közzé:

1.) A távirtda közvetítésével eszközölt postautalványok kézbesítésénél előforduló mindennemű félreértések, kellemetlenégek és elkésések végett, kényszerítve érzi magát alulirt postahivatal a t. cz. közönséget figyelmeztetni, hogy a címzett fél a magas magy. kir. kereskedelmi Ministerium 1868. April hó 20-kán kibocsátott rendelete értelmében, a leadási versenyen kívül, a pénzüszlet valóságos átvételét a távirat háttapján a keltnek és nevének sajátkezü aláírásával elismeri — és az így nyugtázott táviratot a kézbesítő hivatalozólának visszaadni tartozik, — az utalványi lap azonban beérkezése után töle nem iratik alá.

2.) Miután a leadó postahivataloknál fordultak elő oly esetek, hogy a pénzküldemények tartalma, — mely pénzküldemények lepecsételve adattak fel a postára, — a valódi tartalommal nem egyezett, minek következtében a leadó postahivatal és a címzett fél között kellemetlen jelenetek fordultak elő, — kötelességének ismeri tehát alulirt hivatal a t. cz. közönséget e pont felől felvilágosítani.

Az 1850. július 7-diki, 3517. számú postarendelet szerint a posta szolgálak a lepecsételt és értékkel ellátva

Sötét, mint szirt darab, — mely leszakadt,
Fekete árba habok temetük.
Im az angyal mellette lebben el,
Hideg mosolya fénylik ajakán,
A koldus többet ugysem érdemel,
A letipornak ez is sok talán?
Az ifju arcán titkos szenvedély,
Leborul némán mint a nap előtt,
Lelke fénybe átuszik, még remél,
Hogy megértik a néma szenvedőt?
Miként a koldus oly szegény vagyok!
A fény nem soká lefog hullani,
De ha te mosolygysz, az ég majd ragyog,
Bűvösen zengnek szívünk burjai.
A szép menyasszony nem érti szavát,
A gyönyör miatt gonyosan nevet
Gazdagság, bibor nyugalmat ad,
Jó fiu, ha fáj, tépd ki szívedet!
Tova lebben el szellőkép siet,
Tündérről sokat szólnak a regék
Hogy megöljenek egy vérző szívet
Oh egy elmuló pillanat elég!
Az ifju küzd, mint ki már elveszett,
Mert a hullámot nem uszhatja át,
Szeme lobog, mint láng a sir felett
Sugára falba vési be magát.
A templomban csend, az ének kihalt,
Egy két eltévedt fohász még eped,
Reszkelve elfaradt szárnyaival
Az oltáron lel pihenő helyet.
A szentek arca oly hideg, sötét,
A bolt iverke az éj leborul,
Szét hintegeti fekete ködöt,
A beteg fénynek siri vánkoslul,
Néhány sugár száll még, repülve fen,
Egy angyal szárnya alá menekül;
Vergődik busan, titkon, csendesén.
Oh! szét hull, meghal észrevétlenül.

(Vége köv.)

TÁRCZA.

Egy szív regjeje.

II.

(Folytatás.)

Az ifju kün jár a hideg éjben,
Lelkét a vágyak messze ragadják;
Mig ben a velőn cikázva mélyen,
A kin tetézi szörnyű fájdalmát.
Forró sóhaja vágyva, remegve
Gondolataival titkosan szárnyal;
Kívánczolt a menyhe, egekbe,
Bár érzi — lehull, szétépett szárnyal.
A verőfény közt soká vergődve,
A délibáb is hullámzik, lebeg;
Felvágycokzik kék levegőbe,
S porba tiporják csatangló szelek.
Széthull a kéj, oh ha perczig fény van,
Az átok nagyobb lesz a szíveken;
Vajudva, ringva szörnyű játékban,
Küzdünk, vérzünk érted szerelem!
A gyöngyért, ki leszálott a mélyre
Nem jó többé fel tenger partjára;
Len szörnyetegek s viharok éjje
Szomjazó vágygyal zsákmányát várja.
Az ifju lángol, szívet kitarja,
Titok teljesen meg van bűvölve;
Előtte sötét a jövő fatyla,
Borzalommal néz a kéklő ködbe.
Képelete a templomba térve
Hova az angyal hozzá leszálott
S a régi helyen omolva térdre,
Körülte a lég balzsamos, áldott.

feladott pénzküldemények kézbesítésekor, ezek felnyitásával és tartalmuk megszámlálásával nem tartoznak jelen lenni, kivéve, ha a kézbesítéskor a borítékon vagy a pecsételéseknél sértekek vétetnek észre, — mivel a postaintézet az olyan pénzküldeményeknél csak is a sértetlen pecsétet és teljes súlyi állapotban történi valódi kézbesítésért kezkesedik, a nélkül, hogy állítólagos tartalom valóságáért jót allana.

Ha a kézbesítésnél a pecsét, vagy a boríték megsérülve találtak, — akkor a címzett fel a leadó postahivatálnál követelheti a küldemény után mérését, valamint felnyitását és a tartalom előolvasását.

Ily küldemények a címzett fel által, szóbeli elfogadása felmenti a postaintézetet megtérítési kötelezettségéből.

Kelt Nyiregyháza, 1871. April hó 26-án.

Magyar királyi postahivatal
Mayer.

— **Bodó Gyula** helybeli tevékeny köz- és váltó ügyvédünk május 7-én tartandja esküvőjét Ujfehértón a szellemus F u r ó z a urhölgyel; mely frigyre, miután tiszta önzéstelen szerelemből történt, öszinte kívánalmunkat fejezzük ki.

— **Fejér Imre** helyben működő köz- és váltó ügyvéd s honvéd altiszt május elején kelend egybe városi árvagyam leányával K r a l o v á n s z k y E t e l k a közszeretethen álló urhölgygel, mi csak is örvendünk e szerencsés frigynek, mert mindketten állandó lakosai maradnak városunknak.

— **A helybeli „daltár-egylet“** által folyó hó 22-én adott „daltély“ meglehetősen eredményes s köztetszés-nyilvánítások közt folyt le. A nagy vendéglő táncszertemének közepén foglaltak helyet a működő tagok, két oldalt a termen végig terített asztalok mellett meglehetősen számu pártoló közönség ült. folytonos érdeklő hallgatva a rövid szüneteket tartó dalárda működését, mely esti 8 órától majd 11-ig, tizenkét négyes hangu darabot adott elő. Kiváló tetszésben részesült e három dal, u. m.: „Buza közé száll a dalos pacsiirta“, „Elynomott hon“, és az új „Bordal“. És habár az előadott darabokból egyes iskolázatlan hangok hiányai felmerültek; mindamellett reménylhetők, hogy a kezdet nehézségeit legyőzve, folytonos gyakorlat, szorgalmas tanórai látogatás és a karvezető erélyessége idővel segít e bajon. A daltély haladtával néhány sikerült hörgipe (toaszt) is mondatott a dalárdára s a karvezetőre; s különösen B. F. pártoló tag hörgipéje ébresztett figyelmet. Ő ugyanis összehasonlítá a dalárdát a szántóvetővel, mondván: valamint a szántóvető műveli a földet, hogy munkája után bő aratást reményelve, anyagi igényei kielégíttessenek, azonképen a dalárda nemesíti a szívet s a kedélyeket fölvidítva, az emberi lelket minden szép és nemes iránt buzditja. De, valamint a termő földre szükséges az Isten áldása, a harmat és eső; ugy a dalárda számára is elkerülhetlen szükséges az anyagi segély: a pénz, mely nélkül fenállása s jövője biztosítva nincs. Adjon tehát az Isten a szívet és lelket mivelő dalárda számára mennél több pártoló tagot és bő termékenyítő pénzest!!!

— **April 25-én** a kaszinó egylet termében a francia Languedoc tartományi „népdaltársulat“ adott egy nagy nemzeti hangversenyt, melyet sokan dicsérettel említenek, de melyet esti 9 óra után megzavart a rózsaszínű kiütött tűz, hol is, daczára a nagy szélnek, csupán egy ház lett a dühöngő elem martaléka.

— **Hogy „közös lónak turos a háta“,** e példabeszéd a dalárdai közvacsorára is ráillik, a nagyvendéglő címéhez nem illő kisszerű vacsora általában senkitem sem elégitett ki, lévén a csupa csontból álló pörkölt élvezhetlen s a barna kenyér és méreg drágán fizetett bor — elég rossz.

— **Rózsaszínű** egy ház f. hó 25-én este 9 és 10 óra közt a tűznek áldozata lett. Szerencsére sikerült elnyomni a veszélyt, úgy hogy nagyobb kár nem következett be.

— **Ugyancsak f. hó 25-én éjszaka** egy másik szerencsétlenség is történt Nyiregyháza, egy helven éves öreg csizmadia mester felakasztotta magát, mire levágták a hulla már hideg volt. Hogy ily késő vénségben mi ok indította a szerencsétlen öreget az öngyilkosságra? nem tudatik.

— **A mai időben** sok minden megtörténik, így az is megtörtént, hogy két testvér közül az egyik szerette a másik feleségét, egy darabig a dolog titokban maradt; azonban nem sok ideig tartott. Az öregebb testvér komolyan inté fivérét, hogy mondjon le az efféle szerelmi viszonyokról. — Az ifjabb nem akart engedni, így a dolognak szomorú vége lett, mert a két testvér egymást elkezdte ütlegelni, s az öregebbik oly veszélyes ütésméket kapott, hogy életéhez kevés a remény.

— **A mult héten** a lóki határból három lovat hajtottak el a szántás mellől valami jó madarak, a rendőség erélyesen nyomozza őket, jó lenne ha az ilyen csavargók lépvesszőre kerülének, hogy a hűvösön elmélkedve, megtanulnák mi különbség van az „enyim és tied“ között.

— **Két falusi atyafi** beköszöntött Nyiregyháza bizonyos ügyes bajos dologban, hogy a fiscalusió majd tanácsot kérnek, s az utbaigazításért egy báránnyal kedveskednek ügyvédi honorarium képen. — Az egyik atyafi a bárányt le is tette az ügyvéd szobája elé, az ügyvéd a szolgálát épen a piacra akarta küldeni; de meglátván a jó kövér báránnyát, megörült mily kellemes zsíros falatokat fog dölben enni, s a szolgálót nem küldte el bevásárlani. Az atyafiak hosszas himezés után előadták panaszukat, de a jó telkü ügyvéd azt felelte, hogy akár mit csinálnak a perrel utóljára is elvesztik. Az atyafiak szomorun eltávoztak. Nem sokára dél lett, az ügyvéd semmiből sem evett, a mit az asztalra fellettek, várta a jó bárány pecsenyét. — Az ügyvédet neje figyelmeztette hogy egyék, mert majd éhen marad. Az ügyvéd az intő szóra rá sem hallgatott, egyszer az ebédnek vége lett, de a várva várt pecsenye nem érkezett. Hát a bárány pecsenye hol

maradt? — kérdi az ügyvéd a szolgálót. A bárányt a falusi atyafiak még akkor elvitték, felelt a szolgáló, — mivel azt mondták az ügyvéd ur nem jót jósolt a perrel, már pedig ők a bárányt csak olyan fiscalisnak adják a ki jól biztatja őket.

— **A helybeli kapitányi** hivatal egy B. Julis nevű csavargó leányt tartóztatott le, a ki is vizsgálat alá vétetvén, már eddig elé 15 különféle lopást és tolvajlást vallott be, a melyeket legközelebb követett el. Az ilyen szép mákvirákok csakugyan megérdemlik, hogy a törvény súlyát érezzék.

— **A szabolcs és biharmegyei** levéltárak felkutatására a nyáron lépéseket tesznek, hogy a történelmi társulat e vidéken levő tagjai sorakozzanak, s jelentsék be az illető társulatnál hogy vidéki kirándulást fognak tenni; több oly levéltárak felnézésére a hol érdekes történelmi adatokat remélnek feltalálhatni.

— **A nyiregyházi** s általában a vidéki tanítókat figyelmeztetjük a Biharmegyei ABC-re, mint a melynek második kiadása 8000 példányban most nyomatik, az első kiadásból egy példány 25 kr. volt, a második kiadásból egy példány ára csak 16 kr. lesz. Felesleges e könyvet dicsérni, mivel ezt a hazai sajtó oly melegen ajánlotta a tanítók figyelmébe. A nevezett könyvecskét Csáthy Károly gazdasági academiái könyvtárus adta ki, s az nála Debreczenben megrendelhető. — E könyv tanítási modor könyvebbőségét illetőleg, felette áll, min e neves megjelent munkáknak, mint ezt a szakértők magok elismerik.

— **Nyiregyháza** nagyban folynak a katonai gyakorlatok, különösen a honvédek egész napon át gyakorolják magokat, s az illető tisztek a legelismertöbben nyilatkoznak honvédeink tanulási képességéről és ügyességéről.

— **A szabolcs megye** történetét anyira érdeklő Vajai Ibrányi család levéltárának betérjesztett jegyzékét 1276—1599-ig a történelmi társulat legújabb ülésén Pesty Frigyes vette át jelentéstétel végett. Ohajtva várjuk hogy e sok történelmi adatot tartalmazó levéltár nevezetesebb darabjai mielőbb napfényre kerüljenek.

Hirek.

— A londoni kiállításra a debreczeni nyomdának fardhatlan tevékenységű művezetője Fries József felkúldvén az illető tárgyakat, azok már rendeltetésük helyére jutottak. — A már több mint háromszáz év óta fenálló nyomdát, nevezett művezető oly színvonalra emelte hogy az a hazai nyomdák közt az első sorában áll, a mult 1868. évi pesti nyomdászati kiállításon is e nyomda kapta a legelső kitüntetést.

— A „Debrecezen“ című politikai napilap főmunkatársa Szabó Antal ellen, ki lapunkat a mult évben mint felelős szerkesztőt vezette; a debreczeni sajtóbirósági közvádoló K u t h y I s t v á n, a Debreczenben állomásozó 8-dik dzsidas ezred nevében sajtó keresetet indított. — A sajtóper tárgyalására, f. é. május hó 25-dike d. e. 8 órája tüzetett ki. — A védelmet O l a h K á r o l y a „Debrecezen“ szerkesztője, köz- és váltó ügyvéd, s Debreczen város főjegyzője fogja teljesíteni, s így e tárgyalás érdekét nagyban emelni.

— S z á n t a y A d o l f köz- és váltójogi ügyvéd ki Pesten mint önálló ügyvéd két évig működött, irodáját Debreczenben Csapó utca 362 számú házban nyitotta meg, mit is azok kedvéért, kik nevezett ügyvédet mint jogvédőt igénybe akarják venni, ezennel közlünk.

— **Magyar nyelv a francziák közt.** Farvi Leo abbé magyar nyelvtanából, melyet a francziák számára irt, a mult év májusban 1050 példányban nyomadtott, eddig már 800 példány kelt el s rövid időn második kiadásra lesz szükség. Az abbé, ki mint Pálffy-Károlyi Gerardine grófnő gyermekének nevelője, több éven át időzött Magyarországon, nyelvünket tökéletesen megtanulta.

— **Egy sok nevémben.** 1869. év június havában Debreczen egyik korcsmájában egy egyén fogatott el Papp György nevű alatt, mivel költségeit fizetni s kielétét igazolni nem tudta. A vizsgálat alkalmával azonban Kovács Andrásnak, majd Kovács Mihálynak s mint kincstári pénzell Olaszországba szökött főhadnagynak adta ki magát. Átkísértvén a katonai hatóságokhoz, az itt megejtett vizsgálatból kitűnt, hogy az említett nevek közül egynek sem gazdája; ezután azt jelentette, hogy ő biharmegyei Bagamér községében született Egri Armos Lajos, e szerint ügye áttétetett a megyei bünyenyítő t.-székhez, — itt már állhatatos maradt ezen utóbbi névhez, de mivel illetősége nem tűnt ki s egyéb terhelő körülmény sem merült fel ellene, mint ilyen szabadon bocsátott. Szabadságának első hetében M.-Keresztesen mint Papp Gergely fogatott el azért, mert a házaknál a megszökött Balla Gergely, később Vescelényi László, végre Balsághy személyében szerepelt; minthogy M.-Keresztes városánál magát az ajtó sarkára felakasztotta s szerencséje vagy szerencsétlenségére az ör állal levételett, feltehető volt, hogy megsokalván annyi huzcollatását, felfedendi valahára valódi nevét, — ő azonban fogja magát s az újabb kihallgatásnál kiadja magát zentai születésű nemes lovag Papp Gergely, iráshamisítás és csalás miatt megszökött honvédörmedternek. Miután e büntény a vallott névre bebizonodott, átkísértetett a honvédekhez. Itt azonban ismét lemondott Papp Gergely névről s Egri Armos Lajos s a helyettesítette azt s miután ily nevű honvéd nem létezett, visszakísértetett a bünyenyítő törvényszékhez. Feltehető, hogy ezen sajtóságos egyén csak azért választá magának Biharmegyei büntönét belebhezésül, hogy cimborája Balla Gergelynek használjon, vagy mivel másutt elkövetett büntényeinek felfedezésétől tart. Vallomásai oly zavartak, hogy abból nem lehet kiigazodni; elmondja magát váltóhamisító, család, sikkasztónak s több oly büntény végrehajtójának, melyek rá nem bizonyíthatók, — igazi büntet-

teit azonban elhallgatja. Kelélye vig és élénk, mindazáltal izgékony és heves természetű. Kíváncsian várjuk ügyének vég kimenetelét.

— **A z európai hajóhadak ereje** a következő: Angliában 620 hajó 7982 ágyuval s 105,898 löcsővel; Franciaországban 362 gőz és 100 vitorlas hajó 4834 ágyuval s 91,338 löcsővel; Nemetalföldön 67 gőz- és 64 vitorlas hajó 1303 ágyuval; Portugáliában 5 gőz- és 25 vitorlas hajó 356 ágyuval; Spanyolországban 74 gőz- és 48 vitorlashajó 1000 ágyuval; Olaszországban 88 gőz- és 8 vitorlashajó 948 ágyuval s 26,716 löcsővel; Ausztriában 53 gőz- s 164 vitorlashajó; Törökországban 91 gőz- s 90 vitorlashajó 2370 ágyuval; Svédország és Norvégiában 53 gőz- s vitorlas hajó 1323 ágyuval; s végre Dániában 31 gőz- s 58 vitorlashajó 455 ágyuval s 3890 löcsővel.

— **Nevezetes kettős-szülés.** Mint a „Vasmegeyi Lapok“-ban olvassuk, egy belenyi pórleány kénytelen volt ama nő segélyéhez folyamodni, kinek segélyt különben csak férjes nők szokták igénybe venni. Egész rendes szülés után a születő egész nyugodtan eltávozik, de másnap ismét fájdalmak állanak be a gyermek ágyasnál, s kevés idő mulva még egy gyermeket szült. Az iker-szülés ily hosszú időközben a ritkaságok közé tartozik.

— **Hir szerint** Bismarck herceg leányát Napoleon excészárs fia, Lulu eljegyezte magának s hogy eljegyzési szertartás után Elsasst és Lotharingiát a francziáknak visszaszolgáltatta.

Magyar-Államvasutak menetrende.

Pest — Salgó-Tarján.

Pestről ind. 7 óra 50 pr 10 óra 55 p. é. 9 ó. 56 p. d. e.
Kőbánya „ 7 „ 56 „ 10 „ 41 p. é. 10 ó. 7 p. d. e.
Gödöllő „ 8 „ 30 „ 12 „ 26 p. é. 11 ó. 42 p. d. e.
Hatvan „ 9 „ 50 „ 2 „ 43 p. é. 1 ó. 10 p. d. u.
Pásztó „ 10 „ 59 „ 4 „ 15 p. é. 2 ó. — p. d. e.
S.-Tarján érk. 11 óra 20 p. r. 5 óra 32 p. r. 3 óra 24 p. r

S.-Tarján — Pest.

S.-Tarján ind. 10 ó. 47 p. d. e. 10 ó. 20 p. é. 1 ó. 12 p. d. u.
Pásztó ind. 11 ó. 55 p. d. e. 11 ó. 37 p. é. 2 ó. 20 p. d. u.
Hatvan ind. 1 ó. 10 p. d. u. 1 ó. 28 p. é. 3 ó. 48 p. d. u.
Gödöllő ind. 2 ó. 6 p. d. u. 3 ó. 6 p. é. 5 ó. 16 p. d. u.
Kőbánya ind. 2 ó. 39 p. d. u. 4 ó. 52 p. r. 6 ó. 40 p. d. u.
Pestre érk. 3 ó. 4 p. d. u. 5 p. r. 6 ó. 48 p. d. u.

Hatvan — Miskolcz.

Hatvanból indul 9 óra 40 p. r. d. e. 2 óra 23 p. r. éjjel
Füzes-Abony indul 12 óra — p. r. d. u. 4 óra 39 p. r. éjjel
Miskolcz érkezik 2 óra — p. d. u. 7 óra 20 p. r. éjjel

Miskolcz — Hatvan.

Miskolczról indul 8 óra 15 p. r. 8 óra — este.
Füzes-Abony indul 10 óra 10 p. r. d. e. 10 óra 40 p. r. este.
Hatvan érk. 12 óra 25 p. r. d. u. 1 óra 8 p. r. éjjel.

Zákány — Zágráb.

Zákány indul 3 óra 55 p. d. u. 7 óra 22 p. r.
Körös indul 5 óra 27 p. d. u. 9 óra 44 p. r. d. e.
Zágráb érkezik 7 óra 52 p. este 12 óra 39 p. d. u.

Zágráb — Zákány.

Zágráb indul 7 óra 25 p. r. 9 óra 2 p. r. este.
Körös indul 9 óra 35 p. r. 12 óra 7 p. éjjel.
Zákány érk. 11 óra 22 p. r. d. e. 2 óra 25 p. r. éjjel.

Vámos — Györk — Gyöngyös.

Vámos Györk indul 11 óra 44 p. r. d. e. 3 óra 29 p. r.
Gyöngyös érk. 12 óra 19 p. u. 4 óra 4 p. r.

Gyöngyös — Vámos — Györk.

Gyöngyös indul 9 óra 47 p. d. e. 11 óra 35 p. éjjel.
Vámos Györk érk. 10 óra 16 p. d. e. 1 óra 2 p. éjjel.

Nyiregyházi terménycsarnokban bejegyzett

termények árjegyzéke.

Év. 1871. Aprilis hó 29

Alsó-ausztriai mérő szerint	Piaczi ár	Vám- mértéke	Legalant		Legfent	
			frt.	kr.	frt.	kr.
Búza	4	v. m.	4	—	5	50
Kétszeres	—	—	—	—	—	—
Rozs	5	80/82	3	5	3	10
Arpa, serfőzésre	—	—	—	—	—	—
„ táplálékra	1	90 70%	2	—	2	5
Zab	1	80 40/42	1	80	1	90
Kukoricza	2	40	2	—	3	50
Bab	2	75 v. m.	3	45	4	20
Köles	2	—	2	—	2	10
Bükköny	—	—	—	75	—	—
Mák	—	—	—	—	—	—
Repeze	—	—	—	—	—	—
Lenmag	—	—	—	25	5	75
Vörös lóhere	—	—	—	—	—	—
Luczerna	—	—	—	—	—	—
Olaj	—	—	—	25	—	26
Szesz, magyar itze	—	—	—	21 1/2	—	21 3/4

Bécsi távirati börze-tudósítás. ápril. 29.

Cs. kir. arany 5—86. — Ezüst 122.—50.

Ideiglenes felelős szerkesztő: ifj. Csáthy Károly.

